

Отъ детството безгрижно дори до днешенъ
 день,
 Какви ли не картини пленяватъ моя взоръ?
 И Пиринъ замечтани ей върха замъгленъ,
 Подъ него езерата, по-хубави отъ блѣнъ,
 Задъ тѣхъ гори отъ боръ...

Широкъ е божи свѣтъ,— земята неизбродна...
 Въ безгрижни младини кжде ли азъ не бѣхъ?
 Далечъ, далечъ отъ тебъ, земя свещена,
 родна,
 Кжде не скитахъ азъ?... На никжде подобна
 На тебе не видѣхъ!...